

Jain-ko - ak ba - du bi-hotz on e - ta u - rri - kal-men - du.

Jainkoak badu bihotz on eta urrikalmendu.

Eskerrak eman, nere arima, Jainkoari ;
 Nere barneko guziek haren izenari.
 Eskerrak eman, nere arima, Jainkoari,
 Ez nehoiz ahantz zoin usu zaitzun urrikari.

Harek barkatzen, noiz baitzare zu makur ari,
 Indar emaiten, ahul bazare, ala eri.
 Libratzen zaitu, kasik baitzare hil erori,
 Emaiten dautzu amodioa minen sari.

Ez dago hura menderen mende bereari,
 Ez auzi-gose, noiz eta nola gauzak xuri.
 Gaizkien arau ez zaiku Jauna nehoiz ari,
 Ez eta ere hobenen arau lotzen guri.

Zenbatez baita zerua nausi lur zolari,
 Hala guretzat Jainko bihotza nausi ari.
 Bi zeru aldekin ezin neholaz jo elgarri:
 Gure hobenak gutarik urrun hak ezarri.